

Исботшуда
Ту абадӣ

Исботшуда
Шумо рӯхи абадӣ
доред

Шаҳодати Пэм Рейнолдс

Вақте ки табибон ўро барои яке аз хатарноктарин чарроҳҳои мағзи сар омода карданд, Пэм Рейнолдс ҳамагӣ 35-сола буд. Барои расидан ба аневризмаи амиқи мағзи сараш, чарроҳон мачбур шуданд бадани ўро хунук кунанд, дилашро боздоранд, хуни мағзи сарашро ҳолӣ кунанд ва ўро беш аз як соат аз ҷиҳати клиникӣ мурда гузоранд.

Вақте ки Пэм бедор шуд, гурӯҳи тиббии худро ба ҳайрат овард. Вай тасвир кард, ки чӣ тавр чарроҳиро аз болои баданаш тамошо мекард, асбобҳои мусикӣ, сӯҳбатҳо ва ҳатто мусикиро муфассал нақл мекард. Сипас, вай як нақби рӯшноӣ ва воҳӯриҳо бо хешовандони ғавтидаро, ки ба ӯ мегуфтанд, ки бояд барои тарбияи фарзандонаш баргардад, тасвир кард.

ИСО гуфт: «Ман нури ҷаҳон ҳастам; ҳар кӣ Маро пайравӣ кунад, дар торикӣ роҳ нахоҳад рафт, балки нури ҳаётро хоҳад дошт». *Юҳанно 8:12*, «Ман эҳё ва ҳаёт ҳастам; ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар бимирад ҳам, зинда хоҳад шуд». *Юҳанно 11:25*

Ин галлютсинатсия набуд. Дили Пэм аз кор монда буд. Мағзи сараш ягон ғавҷиат надошт. Бо вучуди ин, Пэм шоҳиди ҷизҳое шуд, ки баъдтар аз ҷониби дигарон тасдиқ карда шуданд.

Қиссаи Пэм яке аз садҳо таҷрибаҳои қариб марғи ҳуҷҷатӣ аст, ки ба материализм, фалсафаи ҳукмрони он, ки инсонҳо чизе ҷуз мошин нестанд, зарбаи марғовар мезананд.

Даъвати Пэм Рейнолдс барои ҳамкорӣ

Ҷарроҳи асаб, доктор Майкл Эгнор, дар китоби нави худ "Ақли ҷовидонӣ" ҷор хусусияти таҷрибаҳои наздик ба марғро, ки материалистҳо наметавонанд шарҳ диҳанд, шарҳ медиҳад. Ў инро мушқилоти Пэм Рейнолдс меномад.

Аввалан, равшании фикр. Таҷрибаҳои наздик ба марғ бо огоҳии баланд ва шаффоф тавсиф мешаванд, ки баръакс он чизест, ки мағзи мурда ба вучуд меорад.

Дуюм, дарки берун аз бадан. Шоҳидон воқеаҳои ро, ки табиатан дарк карда наметавонистанд, дақиқ мебинанд.

Сеюм, вохӯриҳо бо мурдагон. Таҷрибаҳои наздик ба марғ. Наҷотёфтагон танҳо бо одамони ғавтида вохӯранд, бо зиндагон ҳеҷ гоҳ.

Чорум, тағйироти ҳаётӣ. Тарси марғ аз байн меравад ва ҳаёт ба таври доимӣ аз нав шакл мегирад.

Агар танҳо мағз шуурро ба вучуд меовард, ҳеч яке аз инҳо имконпазир намешуд.

Далелҳо ба як ҳақиқати оддӣ ишора мекунанд: мо на танҳо қисм ҳастем - мо ҷон ҳастем.

Ақл ва имон бо ҳам мувофиқат мекунанд

Шаккокон аксар вақт мегӯянд, ки эътиқод ба рӯҳ ғайриилмӣ аст.

Ҳоло ҳуди илм бо ин розӣ нест. Қобилияти мо барои тасаввур кардани беохирӣ, дарки мантиқи абстрактӣ, орзуи абадият - ҳеч яке аз инҳоро ба оташ задани нейронҳо табдил додан мумкин нест. Тавре ки доктор Эгнор қайд мекунад, мантиқ ва математика воқеияти ғайримоддӣ мебошанд. Онҳо наметавонанд аз химияи оддӣ ба вучуд оянд. Нейрологияи муосир ниҳоят ҳақиқатеро тасдиқ мекунад, ки шуур аз химияи мағзи сар зиёдтар аст ва марг интиҳо нест.

Бозгашти бутпарастӣ

Эгнор хушдор медиҳад, ки атеизм ва материализм ҳеч гоҳ барои абадӣ пешбинӣ нашудаанд. Ҳадафи аслии онҳо? Сарнагун кардани масеҳият ва боз кардани дар ба сӯи чизи қадимӣ ва ториктар: бутпарастӣ.

Ба атроф нигоҳ кунед, қурбонии кӯдакон тавассути исқоти ҳамл. Ҷароҳати кӯдакони

саргардон. Ҳамчинсгароёне, ки ба кӯдакони томактабӣ таҷовуз мекунанд. Эвтаназия ва худкушии ёрирасон ҳамчун "дилсӯзӣ" таблиғ мешаванд. Порнография экранҳоро пур мекунад. Релятивизми ахлоқӣ дар ҳар гардиш.

Ин эҳёи бутпарастӣ ва васвасаи он ба алокаи чинсӣ, хун ва нобудии бегуноҳӣ аст. Дар решаи он рад кардани рӯҳ нухуфтааст.

Умеде, ки пойдор аст

Илм ҳоло Навиштаҳоро такрор мекунад: мо тасодуф нестем, на ҳайвон ва на мошин. Мо рӯҳҳои намиранда ҳастем, ки барои абадӣ зиндагӣ кардан офарида шудаем. Ин ҳақиқат оқибатҳои бузурги фарҳангӣ ва шахсӣ дорад. Ин ҳамбастагии имон ва илм бояд моро рӯҳбаланд кунад ва барои паҳн кардани Инҷил боз ҳам бештар зарурат эҷод кунад. Вақте ки вақти мо фаро мерасад, ҳамаи мо аз парда берун меравем. Далелҳои илмӣ ҳоло тасдиқ мекунанд, ки рӯҳи шумо идома хоҳад ёфт.

«Шумо бояд аз нав таваллуд шавед» Юҳанно 3:7

Китоби Муқаддас ба мо итминон медиҳад, ки мо бо доварии Худо рӯ ба рӯ хоҳем шуд. Танҳо бо эътимод ба Масеҳ мо метавонем бо Ӯ ба абадият беҳатар биравем. Ин паём, хушхабарест, ки одамон дар ҷустуҷӯи он ҳастанд. Биёед онро ба онҳо диҳем! Биёед аз

чунбиши ҷавононе, ки Худоро мечӯянд,
миллате, ки ба умед ниёз дорад ва илм барои
кашф кардани ҷавобҳо, ки муддати тӯлонӣ дар
Китоби Муқаддас нигоҳ дошта мешаванд,
истифода барем.

Шояд фарҳанг ба торикии бутпарастӣ фуру
равад. Аммо ҳақиқат устувор аст. Масеҳ эҳё
шудааст. Рӯҳ намиранда аст. Ва умеди ҳаёти
ҷовидонӣ барои ҳамаи онҳое, ки имон
овардаанд, боқӣ мемонад. (Исо наҷот медиҳад)

Гирифта шудааст аз chick.com ва китоби доктор
Майкл Эгнор "Ақли ҷовидонӣ"

https://www.chick.com/information/article?id=Science-Now-Points-to-the-Soul&utm_medium=Email&e=91b420ed13d344ea9cdbe0b56308fd40&utm_source=Newsletter&utm_campaign=2025-1024

Ту абадӣ

Шумо абадияти худро дар кучо мегузаронед?

Бо Исо дар нури абадӣ ё дар торикии абадӣ бо
ҳамаи онҳое, ки Исоро рад карданд. Зеро онҳо
дурӯғ ва қорҳои торикиро ба ҷои ҳақиқат ва
нур дӯст медоштанд.

Ба вебсайти Худо таширф оред:
BornAgain4u.net